

Σχέδιο Νόμου
Για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.

Άρθρο 1

Αρμοδιότητα σύναψης επιχειρησιακών συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Η περίπτωση 5 του άρθρου 3 του ν. 1876/1990, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 37 παρ. 1 του ν. 4024/2011, αντικαθίσταται ως εξής: «Οι επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις συνάπτονται από συνδικαλιστικές οργανώσεις της επιχείρησης που καλύπτουν τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα από την κατηγορία, τη θέση ή την ειδικότητά τους και εφόσον αυτές ελλείπουν από τις αντίστοιχες πρωτοβάθμιες κλαδικές οργανώσεις και τον εργοδότη.

Άρθρο 2

Ικανότητα για σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

α. Το πρώτο εδάφιο του στοιχείου α της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 1876/1990, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 37 παρ. 3 του ν. 4024/2011, καταργείται και αντικαθίσταται ως εξής: «1. Ικανότητα για σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας έχουν: α. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών, όλων των βαθμίδων, στο πεδίο της δραστηριότητάς τους».

β. Η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου 6 του ν. 1876/1990, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 4 του ν. 4024/2011, καταργείται και αντικαθίσταται ως εξής: «Για τη νομιμοποίηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις των καταστατικών τους».

Άρθρο 3

Ισχύς συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Το άρθρο 7 του ν. 1876/1990, καταργείται και αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Οι όροι ατομικών συμβάσεων εργασίας, που αποκλίνουν από ρυθμίσεις συλλογικών συμβάσεων, είναι επικρατέστεροι, εφόσον παρέχουν μεγαλύτερη προστασία στους εργαζόμενους.

β. Όροι εργασίας συλλογικών συμβάσεων εργασίας, που είναι ευνοϊκότεροι για τους εργαζόμενους, υπερισχύουν των νόμων

γ. Οι κανονιστικοί όροι της σ.σ.ε. έχουν άμεση και αναγκαστική ισχύ».

Άρθρο 4

Δέσμευση.

Το άρθρο 8 του ν. 1876/1990, όπως ισχύει μετά και την αντικατάσταση του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 με την υποπερ. ΙΑ 11 εδ. 1, 2^α του ν. 4093/2012, αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Οι εθνικές γενικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας καθορίζουν τους ελάχιστους μισθολογικούς και λοιπούς όρους εργασίας, που ισχύουν για τους εργαζόμενους όλης της χώρας.

β. Οι κλαδικές, οι επιχειρησιακές και οι εθνικές ή τοπικές ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας δεν επιτρέπεται να περιέχουν δυσμενέστερους όρους εργασίας, για τους εργαζόμενους, από τους όρους της εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Στους εργαζόμενους αυτούς περιλαμβάνονται και οι εργαζόμενοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο στα Ν.Π.Δ.Δ. και στους ΟΤΑ.

γ. Οι υπόλοιπες συλλογικές συμβάσεις εργασίας όλων των κατηγοριών και βαθμίδων, δεσμεύουν όλους τους εργαζόμενους και όλους τους εργοδότες, που εμπíπτουν στο πεδίο ισχύος της κάθε συλλογικής σύμβασης, ανεξάρτητα αν είναι μέλη ή όχι των συνδικαλιστικών οργάνων ή οργανώσεων, που συνήψαν τη συγκεκριμένη συλλογική σύμβαση εργασίας».

Άρθρο 5

Συρροή.

Το άρθρο 10 του ν. 1876/1990, όπως ισχύει μετά και την προσθήκη εδαφίου με το άρθρο 37 παρ. 5 του ν. 4024/2011, αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Αν μια σχέση εργασίας ρυθμίζεται από περισσότερες ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις εργασίας, εφαρμόζεται η πιο ευνοϊκή για τον εργαζόμενο.

β. Κλαδική ή επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας, υπερισχύει, σε περίπτωση συρροής, με ομοιοεπαγγελματική συλλογική σύμβαση εργασίας, εκτός εάν η ομοιοεπαγγελματική είναι ευνοϊκότερη για τους εργαζόμενους».

Άρθρο 6

Χρόνος ισχύος της συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Οι όροι των συλλογικών συμβάσεων εργασίας εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την υπογραφή νέας αντίστοιχης συλλογικής σύμβασης εργασίας, χωρίς κανένα χρονικό περιορισμό. Καμιά σ.σ.ε. δεν μπορεί σε κάθε περίπτωση να έχει διάρκεια μικρότερη του έτους. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι περιπτώσεις 2 και 3 του ν. 1876/90.

Άρθρο 7

Διαιτησία.

Σε περίπτωση αποτυχίας των διαπραγματεύσεων ή αποτυχίας της μεσολάβησης, οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία, για τον καθορισμό όλων των όρων παροχής εργασίας.

Άρθρο 8

Επιαναφορά σε ισχύ συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Όροι συλλογικών συμβάσεων εργασίας, που ήταν σε ισχύ στις 29.2.2012 (ημερομηνία δημοσίευσης της Π.Υ.Σ. 6/2012), εφόσον αυτές έχουν λήξει, επανέρχονται σε ισχύ, από την έναρξη ισχύος της παρούσας.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Άρθρο 9

Επιαναφορά κατώτατου μισθού και ημερομισθίου.

Από την έναρξη ισχύος της παρούσας το κατώτατο όριο του μηνιαίου μισθού του νεοπροσλαμβανόμενου άγαμου εργατοτεχνίτη ανέρχεται στο ποσό των 751 ευρώ και του ημερομισθίου στο ποσό των 33.57 ευρώ, μικτά, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου 6/2012, το άρθρο 103 του ν. 4172/2013, καθώς επίσης και κάθε άλλη αντίθετη, στην προηγούμενη παράγραφο, διάταξη, τυπικού ή ουσιαστικού νόμου ή συλλογικής σύμβασης εργασίας ή διαιτητικής απόφασης, καταργείται. Για όσους έχουν προϋπηρεσία αναγνωρίζονται 3 τριετίες για τους υπαλλήλους και 6 τριετίες για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο κατά τα ποσοστά που ίσχυαν πριν την εφαρμογή των παραπάνω νόμων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Άρθρο 10

Επιαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού και της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης.

α. Οι συνταξιούχοι όλων των ασφαλιστικών φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης λαμβάνουν επιδόματα Πάσχα και άδειας, ανερχόμενα το καθένα στο μισό της μηνιαίας χορηγούμενης σύνταξης. Επίσης οι πιο πάνω συνταξιούχοι δικαιούνται επίδομα Χριστουγέννων, ανερχόμενο στο ποσό της μηνιαίας χορηγούμενης σύνταξης.

β. Επαναχορηγούνται τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και άδειας, που καταργήθηκαν και αφορούν υπαλλήλους, μισθωτούς και λειτουργούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., ΟΤΑ καθώς και τα μόνιμα στελέχη των ενόπλων δυνάμεων, της ΕΛ.ΑΣ, του πυροσβεστικού και λιμενικού σώματος.

Το επίδομα Χριστουγέννων ανέρχεται στο ύψος των μηνιαίων αποδοχών και τα επιδόματα Πάσχα και άδειας στο ύψος του μισού των μηνιαίων αποδοχών, το καθένα.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Άρθρο 11

Κατάργηση ελαστικών σχέσεων εργασίας.

α. Καταργείται κάθε διάταξη νόμου, που προβλέπει καθιέρωση μερικής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι υφιστάμενες σχέσεις εργασίας μερικής απασχόλησης μετατρέπονται, αυτοδικαίως, σε συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, πλήρους απασχόλησης.

β. Καταργείται κάθε διάταξη νόμου, που θεσμοθετεί την εκ περιτροπής εργασία.

γ. Καταργείται κάθε διάταξη νόμου, που αναφέρεται στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

δ. Καταργούνται οι διατάξεις νόμων, που αναφέρονται στις εταιρίες προσωρινής απασχόλησης (ενοικίασης εργαζομένων). Από την έναρξη ισχύος της παρούσας, οι εργαζόμενοι των πιο πάνω εταιριών, που απασχολούνται σε άλλους (έμμεσους εργοδότες), θεωρείται, αυτοδικαίως, ότι συνδέονται, με σχέση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, με τους έμμεσους αυτούς εργοδότες.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Άρθρο 12

Καταργούμενες διατάξεις.

Κάθε διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης της Διοίκησης, αντίθετη προς τις διατάξεις της παρούσας, καταργείται, με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων, για τους εργαζόμενους, διατάξεων, που περιέχονται σε νόμο, κανονιστική πράξη της διοίκησης, συλλογική σύμβαση εργασίας ή διαιτητική απόφαση, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος.

Η ισχύς της παρούσας, εάν δεν ορίζεται διαφορετικά, στις επιμέρους διατάξεις της, αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Αθήνα Ιούνιος 2016

Οι προτείνοντες